

Open Contests!

Poster & Photography

Designed

POČETNA / NEWS

04.08.2017.

Međunarodna vajarska izložba "Meka skulptura - teške misli"

Međunarodna vajarska izložba "Meka skulptura - teške misli" (Soft Sculpture - Hard Thoughts), biće otvorena u četvrtak, 10. avgusta u 20 časova u galeriji SULLUJ (Terazije 26/ II sprat).

Izložba će, po autorskom konceptu umetnice Nevene Popović, autorke projekta, okupiti dvadesetak autora iz Srbije, Crne Gore, Španije, Turske, Sjedinjenih Američkih Država, Grčke i tako dalje. Postavka se može pogledati do kraja avgusta, a pratnje je i prezentacije učesnika izložbe i umetničke radionice.

Autor i koordinator izložbe: Nevena Popović

Umetnici: Na izložbi učestvuje 11 umetnika iz Srbije i 12 umetnika iz inostranstva (Crna Gora, Holandija, Belgija, Danska, Španija, Grčka, Turska, SAD)

Andela Mujčić, Danica Bičanić, Danijela Andelković, Gordana Belić, Jagoda Mićović, Milica Stojšin, Nataša Škorić, Nevena Popović, Olivera Parlić, Slavica Lazić Dundas, Vojislava Vrcelj (umetnice iz Srbije), Ivanka Vana Prelević, Nada Kažić, Milija Stojanović (umetnici iz Crne Gore), Annelies Slabbynck (Belgija), Lale Altunel (Turska), Marta Linaza i Paco Vallejo (umetnici iz Španije), Mieke de Waal i Sonja Hillen (umetnice iz Holandije), Myrsini Artakianou (Grčka / Nemačka), Pia Græsbøll Ottesen (Danska), Ronald Gonzalez (SAD)

Uslovi: Umetnici su pozvani da predlože rad koristeći meke materijale (tkanine, tekstil, guma, sunđer, vuna...)

Selekcija: Umetnici iz Srbije učestvuju po pozivu, a umetnici iz inostranstva izabrani su na javnom konkursu.

Predavači
Jan Nemeček i Branislav Jovančević

Četvrtak, 7. septembar u 18 h
Gavrila Principa 43
Ulaz sloboden

www.novaiskra.com NOVA ISKRA

As it Should Be
CREATIVE MEDIA CONFERENCE
19. - 22. oktobar
Novi Sad, Fabrika

Organ Vida
— Međunarodni festival fotografije

MEKA SKULPTURA - TEŠKE MISLI

Annelies Slabbynck, **Andjela Mujčić**, Danica Bićanić, **Danijela Andelković**, Gordana Belić, **Ivana Vana Prelević**, Jagoda Mićović, **Lale Altunel**, Marta Linaza, Mieke de Waal, Milica Stojšin, **Milija Stojanović**, Myrsini Artakianou, **Nada Kažić**, Nataša Škorić, Nevena Popović, Olivera Parlić, **Paco Vallejo**, Pia Græsbøll Ottesen, Slavica Lazić Dundas, Ronald Gonzalez, **Sonja Hillen**, Vojislava Vrcelj

Galerija SULUJ, Beograd, Terazije 26, drugi sprat
Otvaranje: četvrtak, 10. avgust 2017. u 20 časova

Izložba će biti otvorena od 10. do 31. avgusta svakog dana osim nedelje (12 -19)

Opis projekta:

Izložba "Meka skulptura - teške misli" (Soft Sculpture - Hard Thoughts) afirma specifičan skulptorski izraz gde umetnici koriste netipične materijale za izradu skulptura i instalacija. Materijal ne predstavlja samo sredstvo za rešavanje skulptorske forme, već je on i jezik kojim se daju lična videnja i poetike, a putem opozicije - suprotnosti sa mekoćom materijala naglašava se kontekst rada.

Teška vremena donose i teške misli. Šta se dešava kada nas izda strpljenje i kada očajnički pokušavamo da promenimo trenutnu poziciju ili da se pomerimo sa mrtve tačke.

Izjave umetnika o izloženim radovima:

1. Annelies Slabbynck, Belgija

Meri Luis - Luis Meri - Udvostročena ličnost

Rad "Meri Luis - Luis Meri - Udvostročena ličnost" prevodi priču o devojčici koja se bori sa svojim identitetom. Njeno krhko mentalno stanje stvara dve odvojene devojčice. Meri Luis se naizmenično pretvara u Luis Meri sa samo malom razlikom koja se vidi u njihovim imenima i izgledu, ali su to ipak dve potpuno različite ličnosti. Meri Luis i Luis Meri su svaka ponaosob upletene u emotivnu "igru uloga" jedne sa drugom.

Izobljičen

Rad "Izobljičen" prikazuje jedan par ruku i jedan par nogu. Oba para izgledaju izuzetno ranjivo zbog svoje nesavršenosti i izobljičenja. Poremećenog fizičkog izgleda i jako opterećeni sadržajem, ovi udovi-skulpture balansiraju neprestano između osećaja odbojnosti i privlačnosti. Čista i netaknuta ramena i kolena predstavljaju realističnu kao i estetsku sliku prema ostatku izobljičenih delova udova.

2. Andjela Mujčić, Srbija

Budenje

Rad se sastoji od stolice (sunder, platno) i budilnika. Budilnik se nalazi na visini van domasaja ruke i zvoni. Rad govori o neminovnosti buđenja kao licnoj i globalnoj potrebi.

3. Danica Bićanić, Srbija

Oblikanjanje

Rad „Oblikanjanje“ je interaktivna instalacija koju čini meka skulptura od gume i uputstvo, odnosno poziv na interakciju. Autorka poziva posmatrače da oblikuju skulpturalnu formu koju je ona inicijalno oblikovala i da dokumentuju rezultat. Zbog svoje meke strukture, skulptura pruža mogućnost posmatračima da je oblikuju i tako menjaju njen izgled. Dokumentarni materijal (fotografije, komentari i ostali podaci...) koji će biti sakupljen od publike koja je stupila u interakciju, biće prezentovan na različite načine (putem interneta, u sklopu budućih nastupa vezanih za rad „Oblikovanje“ i sl.) i imaće za cilj da predstavi raznovrsnost i mnogobrojnost faktora koji učestvuju u oblikovanju neke realnosti, u ovom slučaju skulpture. Rad „Oblikanjanje“ se bavi pitanjima komunikacije, relacija i percepcije.

4. Danijela Andelković, Srbija

Cover

Rad "Cover" postavlja pitanja: Da li naša autentičnost može da dođe do izražaja ispod svakodnevnih uloga, moranja, lažnih potreba koje namećemo sebi? Koliki je pritisak? Sa čime se identifikujemo? Koliko nam je težak sopstveni "cover photo" u realnom svetu?

5. Gordana Belić, Srbija

Majka

Rad je nastao nakon perioda višegodišnjeg odsustva sa umetničke scene, koji je obeležen odgajanjem deteta i suočavanjem sa preprekama i nedaćama koje nosi status samohranog roditelja u društvu u tranziciji.

Tematski, on se nadovezuje na rad "SISE" iz 2004. koji je nastao iz zapitanosti hoću li uspeti da odgajim sama dete u krajnje nepovoljnim uslovima života. Rad predstavlja odgovor na skriveno postavljeno pitanje samoj sebi: šta znači biti nekome majka, ili, šta treba da radim da bih bila dobra majka svom detetu? Sada, 12 godina kasnije, aktuelno je pitanje završavanja procesa odgajanja deteta i preuzimanja neke druge društvene uloge. Pitanjima poput: gde je moje mesto u društvu sada,

Bearenennial

MEDVEDI

March 2018

LICEUJICE

TIRKIZ
UMJESTO
ŽUTOG.

SUPER
PROSTOR

Portal za
arhitekturu i
kulturnu prostora

mogu li nastaviti prekinutu karijeru, koliko je energije i života ostalo... pridružuje se potreba da preispitam odnos sa sopstvenom majkom, njen uticaj na moj život i posledice njenog odlaska, nakon iznenadne smrti, pre 10 godina. Rad predstavlja par ženskih ruku, koje su postavljene kao da izlaze iz zida, skrivajući telo žene kojoj pripadaju. Ruke su ispružene prema posmatraču, kao da ga pozivaju u zagrljav, ili mu pružaju sebe.

6. Ivanka Vana Prelević, Crna Gora

Zarobljeni snovi II

Poslije mojih predimenzioniranih mekih skulptura upustila sam se u razradu znatno manjih radova od vatelina, u kombinaciji sa drugim materijalima. Rad karakterišu krajnosti zasnovane na: meko - tvrdo, kao i belo-crno, dajući akcenat na univerzalne probleme ljudskog postojanja danas. Pokušavam da pomirim realnost sa snovima, kao i težnju za uspostavljanjem izgubljene harmonije između čovjeka i prirode. Rad je kombinacija nespojivih materijala - vatelina i metala. U potrazi za svedenim i jasnim vizuelnim jezikom u materijalu pokušavam da otkrijem njegova slojevita značenja. Vatelin je meka vazdušasta forma u koju su zabodeni eksri, kao strijele koje ga fiksiraju u zadati oblik kocke. Oblik kocke dodatno ograničava prostor, stvara samokontrolu što upućuje na osećanje suzdržanosti i preispitivanja.

7. Jagoda Mićović, Srbija

What determines Me?

Rad What determines Me? oživljava sirovu emociju kroz postavljeno pitanje Šta me određuje? Gde sam ja? Ko sam? Ko su oni? To Pitajuće se postavlja kao trofej sa putovanje na relacijama Beograd - Brisel -Beograd, izlaz - ulaz, iz zemlje u drugu zemlju u toku prošlogodišnjih više putnih odlazaka i boravaka.

8. Lale Altunel, Turska

Mala Milosrda

Radovi pod nazivom "Mala Milosrda" prikazuju životinje odsečenih glava, obučene u ispletene vunene benkice. Cilj ovog projekta je da suoči posmatrača sa patnjom životinja koje su žrtvovane zarad udobnosti i luksuza ljudske vrste. Stvoren je kontrast između saosećajnog tretmana koji dobiju bebe ljudi nasuprot onog koji dobijaju životinje. Ovaj rad podseća na nevinost životinja dok su suočene sa okrutnošću ljudi.

9. Marta Linaza, Španija

Šumski proplanak

Godinama radim skulpture drveća i pejzaža. Oblici se odnose na rast, svetlost, nebo i zemlju. Tu su još i vreme i sećanje. Pejzaž mi dozvoljava da radim vežbu kako bih ga razumela, jer pejzaž je nesređen, asimetričan i uvek nepoznat. Apstraktni i izmenjujući oblici kao da izlaze iz nekog nepoznatog semena.

Ideja krhkosti je u svakom od mojih radova, koja izgleda da dolazi iz same prirode. Krhki materijali u nekonzistentnim kompozicijama, ugrožavaju čak i same ideje. Ugljen, čija uloga se uvek odnosila na crtački proces, pretvoren je ovde u gradivni element kompozicije.

10. Mieke de Waal, Holandija

Mi smo takođe došli brodom

Godinu dana pe nego što su ljudi u čamcima privukli ogromnu društvenu pažnju, mene su već pogodile slike prenatrpanih čamaca. Kakva suprotnost u odnosu na velik brod kojim se moja porodica vratila iz Južne Afrike u Holandiju!

Od školske mape Afrike napravila sam dve polovine haljine, simbol za različite svetove na tom jednom kontinentu. Oslikala sam polovine i povezala ih labavo konopcem. Polovine su povezane, ali ne formiraju celinu.

11. Milića Stojanović, Crna Gora

Rekvijem za snove

U ovom radu sam se bavio fenomenom prizora ili stanja: oblicima koji nas provociraju svojom pojavnosću i koji nam se nekad javi u sećanju, kao nagoveštaj ili asocijacija.

Koncipiran je kao forma koja visi na zidu naglašavajući rastezanje, gužvanje forme, izobličenost.. koju sam izborom materijala želio što više naglasiti.

Radi se o upotrebnim predmetima koji su preoblikovani i stavljeni u kontekst apsurda, kroz deformacije i nagomilavanje oblika koji imaju tendenciju nekog "bubrenja".

Silikonska guma kao materijal, koji prepostavlja neku mekoću, masnoću, nešto organsko, treba da animira posmatrača na mogućnost dodira, ugibanja, i time da ponudi drugačiji način posmatranja i doživljaja.

12. Milica Stojšin, Srbija

FIGHT!

Nameru autora je da radovi budu izloženi položeni na postament, kako bi publika mogla da ih podiže i sa „sopstvenim“ CRNIM OBLAKOM prošeta po galeriji, fotografiše se i, po želji, priloži fotografije na Instagram stranicu rada FIGHT! Unutrašnje borbe možda su i najteže?

Borbe sopstvenih misli, sopstvenih crnih oblaka, odluka, dilema...Večiti dualitet života...Dobro i zlo, Eros i Tanatos, Drvo života, Janus...

Rasteraj crne oblake... FIGHT!

13. Myrsini Artakianou, Grčka / Nemačka

Nulta prošlost, beskonačna budućnost

Oblici. Organski oblici. Ženski oblici.

Svetli i osjetljivi. Delikatni. Krhki. Napravljeni od papira. I gaze.

Prosto vise. Beli i gлатки. Kao osušeni. Zaboravljeni, ali i tako živi.

Moj rad se vrti oko mekog materijala.

Bela boja, ručno pravljen papir, način na koji vise na zidu, daju osećaj da je to nešto organsko.

Dopada mi se ideja osećajnosti.

Sviđa mi se da morate biti pažljivi sa njima.

Da vaš postupak mora da bude tako pun poštovanja prema njima.

14. Nada Kažić, Crna Gora

Nebokaz

CULTURE
ART
CLUBS

News

- Izložba EVOKATIVNE SILE #2 Marije Grahovac Karan
04/ 09/ 2017
- "MetArt" izložba najboljih radova studenata Fakulteta digitalnih umetnosti Univerziteta Metropolitan
04/ 09/ 2017
- Izložba Vide Stanisavac Vujičić
04/ 09/ 2017
- Izložba "LIKOVNI" Orjena Đurića u Galeriji DOB
04/ 09/ 2017
- Zašto sve više pričamo o „pametnim gradovima“ - Beč
04/ 09/ 2017

Tip of the day

Perfection is attained by slow degrees; it requires the hand of time.

Voltaire

više

Nebokaz je smernica za hodanje po neistraženim prostorima (prostorima duše). Materijali koje sam koristila za izradu ovog rada su meke strukture (tkanina i konac) koji simbolišu odnos prostora neba i zemlje, pa je zato koloristički kontrast ekvivalent simboličkom arealu. Koncem je premrežena tkanina koja istovremeno povezuje i razdvaja ova dva prostora. Desetak godina bavim se istraživanjem cipele kao motiva u različitim materijalima (gлина, žica, staklo, ogledalo, tkanina, konac, papir...). Ono što je zajedničko u ovim radovima je stalna, neprekidna potreba za kretanjem kroz prostor individualnog i kolektivno nesvesnog.

15. Nataša Škorić, Srbija

Diši!

Radamo se s udahom i napuštamo telo s izdahom. U međuvremenu dišemo. Smireno, uzbudeno, isprekidano, plitko, neravnomerno... slobodno! Ritam i dubina disanja oslikavaju naša emotivna stanja. Bez disanja ne možemo da govorimo, pevamo, smejemo se, plačemo. ...Kada nas izda strpljenje i kada pokusavamo da promenimo trenutnu poziciju, ili se pokrenemo s mrtva tačke... dišemo duboko
Diši! je meka skulptura napravljena od krojenih traka belog organdina koji se od strujanja vazduha leluju i ilustruje disanje kroz ritam karnera složenih u grupe određenih "oblika". Organdini sam izabrala zato što je prozoran, lak, fin materijal, jednostavnog tkanja. Zgusnut u grupe, ograndini zbog svojih kvaliteta samo pri dnu ima boju, vrhovi karnera su prozračni i idealno predstavljaju strujanje vazduha koje disanje prouzrikuje.

16. Nevena Popović, Srbija

Rasute misli

Gomila rasutih misli. Vazdušaste, meke kao oblačići, a opet tako oštре. Da li uspevaju da pogode metu ili se njihov broj samo uvećava dok oblak raste? A ona mirno stoji...

17. Olivera Parlić, Srbija

Moja lepa glava

Ideja dovršenosti i celovitosti se povukla pred fragmentiranošću sveta. Cenu toga platilo je i telo, zaglavljeno u procesu između prirode i društva. U ovom radu, odvojenost glave od tela je dodatno naglašena njenom transpozicijom u privezak-dodatak, periferiju. Telo, naročito žensko, nalazi se u neprekidnom stanju prinude da se uklopi u određenu šemu društvenih očekivanja, prvenstveno onih koji se tiču njegovog izgleda i lepote. Živeći tu rasparčanost, mi zaboravljamo da smo nekada bili celi, ali žudnja ostaje, kao i potreba da se identifikuju oni slojevi našeg bića koji nisu društveno konstruisani. Ko kaže da je moja glava lepa?

Olivera Parlić

18. Paco Vallejo, Španija

Lanci

Veza, karika, savez, udruživanje, povezivanje, fuzija, kohezija, adhezija, sklapanje, mešanje, amalgam, zavarivanje, legura,

toponica, sakupljanje, mešavina, sastavljanje, spajanje, spojnice, prikupljanje, asocijacija, sprega, identifikacija, integracija, simbioza

19. Pia Græsbøll Ottesen, Danska

Planeta za cvetnu iznenađenja

Fascinacija cvetnim oblicima, bojama i strukturom.

Skulptorske forme liče na cveće sa iznenađenjem unutra i sa strukturom kao tkanina.

Biti iznenaden i uvučen u ovaj svet - u ovaj umetnički rad.

20. Slavica Lazić Dundas, Srbija

Prazna mesta

Radovi su delom ili u celini otisci predmeta: starih ramova sa fotografijom, ambalaže iskorisćenih lekova (boćica, ampula, table sa kapsulama, špriceva), ambalaže vode za piće, ukrasnih fluorescentnih zvezda, prvih cuclii „varalica“. Otiske tih predmeta uzimala sam pomoću silikonskih kalupa, a onda u njih utiskivala gazu i zavoje natopljene drvofiksom. Neke od otiska sam dobila kombinacijom gaze i gipsa. Posle procesa sušenja i uvršćivanja umnožene otiske sam sastavljala i povezivala u celine praveći tako od malih ramova stubove, od otiska lekova kutijice, od otiska zvezda zavesu, od ambalaže za vodu bunar... Neke od ramova sam povezala u jednostavne reljefne celine. Materijal (zavoj, gaza, pamučna pelena, vata) koji je korišćen za radove, u svakodnevnom životu služi za smirivanje bola, ukazivanje prve pomoći ili negu osjetljivih delova tela. Kombinovan sa drvofiksom i gipsom u mojoj koncepciji izrade skulptorskih objekata, izmešten je iz oblasti svakidašnjeg i ubičajenog u oblast umetničkog i estetskog.

21. Ronald Gonzalez, SAD

Vezana figura

„Čovek je meko meso, u svetu surove realnosti.“ (nepoznati autor)

Vezana figura izražava beskorisnost čovekove sposobnosti da bude slobodan kada je suočen sa političkim nasiljem i terorizmom. Mala vezana figura izgleda kao da je žrtva brutalnosti i kontrole. Njeno meko telo načinjeno je od umotane tkanine, koja služi kao zavoj, zaštitni sloj od ravnih razaranja kojim je sve vreme okružena. Vezana figura je usamljeni simbol pretinja, ranjivosti i raseljavanja, kojima upravlja nametnuta sila istorije razuzdanih i odvratnih slika ljudske perverznosti i nesreće.

22. Sonja Hillen, Holandija

Tortura misli

Rad "Tortura misli" je pljeni mozik, koji leži u sivoj bari.

Rad je o mislima, o previše misli. Toliko misli da se izlivaju iz mozga i formiraju sivu baricu oko njega.

23. Vojsislava Vrcelj, Srbija

Summertime love

Dijamant najtvrdi materijal u prirodi, a u ovom radu prikazan je u mekanom materijalu - eva peni od koje se najčešće prave flip flop papuče.

Rad simbolizuje odsustvo trajnih vrednosti u materijalnom smislu ali i u emotivnim idnosima savremenog čoveka.

Izložba će biti otvorena do 31. avgusta 2017. godine.

Na naslovnoj fotografiji: Rad Sonje Hilen.

Like 90 people like this. Be the first of your friends.

Kategorije: LOKAL

Facebook komentari

0 Comments

Sort by Oldest ▾

Add a comment...

Facebook Comments Plugin

• Uloguj se ili registruj da bi ostavio komentar